

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Profanus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

- A** acumine: unde aureum illud Pythagoræ præceptum, DE REBUS DIVINIS ABSQUE LUMINE NE LOQUARE, hoc est, dandam esse operam disciplinis, quæ veritatis lumen subministrant, si sacra tractare volueris. Sed parum id profuerit nisi & memoria, iudicium, bonæque mentis accesserit examinatio. Hinc expoditur Sus, qui licet ungula fissa, minime tamen ruminat. Tales ii sunt, quanto hodie numero, Dii boni, qui, licet recti pravique cognitionem optime callere videantur, cœno tamen voluntati, cum doctrinam ipsi suam ad rectam vivendi rationem minime dirigant, optime, ut Menander ait, periti prava sectantur. Divinarum enim literarum doctrina, ut cum Origene loquamur, non solum Sacramentorum debet scientiam continere, verum etiam mores, gestaq; informare discendum. Plerique alii quoque dixerunt, ruminare esse devovere se ad legis meditationem: fissam vero ungulam habere, inter mundum & immundum distinguere: hoc quidem literarum & præceptionum peritiam habere illud, vero meditationem esse, & divinæ providentiæ, qua recte omnia dispensat, in omnibus cogitationem, quam veteres Prophetæ *Eruitationem*, ut nostri reddunt, appellavere; ut, *Eruclavit cor meum verbum bonum*: quamcunque enim virtutem à vitio seligeremus imitandam, *Ruminans, fissam ungulam habere.*
- B** eam continua repetitione mandere, & in habitum assuefacere debemus. Seligere vero, est dividere literam à spiritu, & quædam secundum historiam solam edocere, quædam secundum contemplationem, quædam vero secundum utrumq; intelligere. Nam qui præstare hoc idoneus est, ille mundus: qui vero unius tantum partis est particeps, immundus. Hæc Hesy chius. Neq; dissimulanda est Irenæi meditatio super hoc loco, qui cum proxime fuerit ad Apostolorum tempora, multa divinæ illius synceritatis interpretamenta percepit; cujusmodi hoc posito ex lege: *Quæcumq; ex animalibus duplicem ungulam habent, & ruminant, munda esse: quæcumq; autem aut neutram, aut alterum tantum horum habent, ut immunda segregari.* Per mundos is eos intelligit, qui ea, quæ de Patre & Filio tradita sunt, ab Ecclesia firmiter credunt, & in utroq; requiescunt: utpote quæ sit eorum firmitas, quæ duplici sunt ungula, & insuper Dei traditiones die noctuq; meditantur, cogitationes suas bonis operibus accomodantes, quæ quidem præcipua est ruminantium virtus. Immunda autem, quæ neque in Deum fidem habent, neque traditiones ejus meditantur, cujusmodi sunt, qui vocantur Ethnici, idololatæ, abominationibusq; dediti, nil syncerum, nil laudabile sapientes. Ex eorum autem numero, qui quidem ruminant, ungulam vero duplicem non habent, Judæi sunt in primis quibus quidem mandata Dei plurimum in ore sunt, sed neque Patrem & Filium agnoscunt, neque sensum à litera distinguere sunt idonei. Alii demum duplicem ungulam habent, non tamen ruminant, quo in numero sunt Hæretici, qui sacras semper literas evolvunt, argutasq; rerum finitiones pervestigant, & quicquid vel inepte vel impie sentiunt, aliquo semper divinarum Scripturarum dicto corroborare contendunt: ea tamen nesciunt, aut nolunt ad veri sensus examinationem convertere: ad justitiam, ad bonos mores dirigere, quæ legerunt. Nam bona eorum pars & Patrem & Filium agnoscere, colere, & toto mentis affectu venerari profitentur: quid tamen aut Pater aut Filius statuerit, ne minimū quidem meminisse volunt. Et ne longe exempla repetamus, cuiam hominū generi magis in ore est Jesus CHRISTUS, quam iis, qui hodie concordiam unanimitatemq; totius Christianismi, quam unam sibi Jesus CHRISTUS DEI Filius à nobis omnibus deposcit, averfantur, & eam admittere Cane pejus & Angue vitant? Hinc tot piorum cædes, templorum profanationes, incestus, adulteria promiscua, sacrorum censuum direptiones, conciliandi se Deo contumacia, promissæ divinitus expiationis abnegatio, sacrorum fere omnium irrisio, & omnium quæcumque dictu factuq; abominanda sunt, profligatissima expeditio. Quod non nostri modo Prophetæ prævidere, sed maro ipse non nostri generis vates, divinasse videtur, cum hæc scribit oracula:

*Hinc movet Euphrates, illinc Germania bellum,
Vicina ruptis inter se legibus urbes
Arma ferunt, sedit toto Mars impius orbe*

*Ut cum carceribus sese effudere quadrigæ,
Addunt se in spacia, & frustra retinacula tendens
Fertur equis auriga, nec audit currus habenas.*

Georg. lib. 1.

PROFANUS. CAP. IX.

Merito igitur per Porci simulacrum Ægyptii profanum intelligebant, Susque tantæ apud Ægyptios abominationis erat, ut si quis eum vel incuria tetigisset, cum ipsis statim vestibus ad fluvium lotum abiret, subulcique nullum omnino templum ingrederentur, connubioque aliorum, *Ab Herodoto lib. 1.*

prohiberentur. Scythæ quoque Sues adeo contemnebant, ut ne alere quidem eos in regione sua vel-
lent. Apud Romanos, Flamen Dialis Porcum tangere sine piaculo non poterat. Quid, quod religio-
ni, & pietati, etiam nostris fuit Pontificibus, ne de Sue cognomentum profiterentur? atque ob eam
causam institutum, ut Romanus Pontifex, quamprimum designatus est, honestum aliquod sibi no-
men assumat, more hoc à Sergio cepto, cui cum nomen à rictu Porci esset incuria parentis inditum,
ne vox ea cederet in religionis ludibrium, Sergium se vocari iussit. Neque vero sum nefcius ex Ægy-
ptiorum cognatione solos Panfelenos suilla in cibum usos, propterea quod ajunt, Typhona cum
Suem insectaretur, ligneum sepulchrum apud Panfelenon offendisse, in quo Osiridis cadaver vitro
conditum uti gentis mos ejus erat, asservabatur, atque eo provecum odio, quod illi adversus Osirim
peculiare fuit, membra eruta discerpsisse, mox in rei tam nefandæ memoriâ Panfelenos populos ex
Sue convivia instituisse: quasi liceret jam sepulcro eo tam sœde profanato, in profugatissimum quod-
que prævaricationis & contumaciæ genus prorumpere.

NABUCHODONOSOR. CAP. X.

Invenies in Divinis literis Nabuchodonosora, quem *ναυοχοδωνοςοργυ* Geographus Strabo appel-
lat, Suis nomine vocitatum Psalmo LXXX. *Vaslavis vineam tuam Domini Sus sylvestris*: Idque ea
de causa quod in voluptatum luto volutaretur, & quia omni spurcitiæ genere immundus esset:
quamquam loco hoc nonnulli Salmanasarem potius intelligi volunt. Nos autem per Suem, uti supe-
rius ex Hefychio dictum est, eum accipimus, qui quidem habet scientiam divinorum, sed ea non re-
quæ utitur, utpote quam incongruis polluat facinoribus, vitæ turpi atque immundæ deditus, de quo
Petrus: *Præstaret his justitiæ viam non cognovisse, quam ea cognita retro reverti, sancta sibi tradita disci-
plina ignaviter derelicta*: quandoquidem his vere accidit proverbium, *Canis ad vomitum suum rever-
sus, & Sus lota in volutabro cani*. Omnes denique qui vel immunditiæ, vel gulæ vel reliquæ incuriæ se-
metipsos dedunt, Porcorum & Canum vitam desumpsisse lex intelligit, inquit Irenæus. Quin &
id ipsum nomen *ὄσ* opprobrii cujusdam indicium facit: nam vocalem ipsam *ο*, Cajus Julius Roma-
nus, ubi de præpositionibus differit, ad vituperationis pathos exprimendum idoneam esse dicit et
Hermetis *ἐν τῷ κενφίω λόγῳ*, testimonio, additam postea fuisse F literam, nostrosque Fu dixisse, mox
Fose, hodie passim Fy, cum putoris aliquid perhorrescimus. Facit ad hoc Psalmographi testimonium,
Saturati sunt porcina, quam lectionem Eucherius ita agnovit, ut hieroglyphicum etiam jus interpre-
taretur, Judæos quippe arcanis Divinæ legis prius instructos abstinuisse profanis, porcina mox sus,
id est, privatorum dogmatum immunditiæ, quam eis & Christus objecit, saturatos: dumque negant
Christum, eandem impietate dicit etiam ad suos posteros transmisisse. Gloria illa Interlinearis vulgo
dicta, minime quidem contemnenda, immunditiem hanc attingit, & pro reliquiis quas reliquerunt
parvulis suis, addit: *Dixerunt enim: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros*. Animadvertite tamen in
Hebraico scriptum esse, *Beni*, quod filios significat, non porcina. Sedenim ne ab hieroglyphicis
nostris avocemur, argumentum hoc de humanis hostiis à Judaico populo immolatis, commo diot
ioco, in ipso calce operis, ubi multa hujusmodi repetentur, sine ullius forte molestia percurreremus.

INDOCILITAS. CAP. XI.

Querunt sane plerique veterum, qui per hieroglyphicum Suis, indocilitatem intelligi voluerunt:
nam apud physiognomos Suilla frons, brevis quippe & hispida, capillis sursum versus erectis, in-
docilitatis indicium est manifestissimum: est enim animal maxime brutum Sus, nullumque anima-
lium magis indocile, cum reliquæ omnes pecudes aliquid habeant, in quibus dum vivunt, usus, vel
industria, vel frugalitas proficit. Suillum autem pecus nihil afferat utilitatis, nisi mortuum tantum:
quamquam Spartanorum inventum fuerit Porcos in pugnam instruere, & ad bellandum idoneos
reddere: Porcorum enim marium ludicra certamina, perinde ac etiam Coturnicum, in eorum Phœ-
beo pueri faciebat, illis ad hunc morem educatis instructisque magno rei bene gerendæ augurio is
præsumpto, quorum Porci vicissent. Ejus tamen indocilitatis ergo Marfyas, qui Apollinem in Mul-
cæ certamen provocavit, suillam fertur caudam postmodum habuisse: quippe quod temerarius
ejus conatus turpiter illi ob imperitiam cesserit. Et Philostratus Arcadas Rudes appellat, & Suibus
similes, tum ob alia multa, tum quod arborum fructibus, uti Sues plurimum turgeant, sintque, ut
ait

Panfeleni
cur Suilla
us in ci-
bum.

Voluptuosi
per Suem
significati.

Inscriptio
in Judæos.

Suis inutilis
dum vivit.